

ACCIO

Els arribistes no són republicans, ni monàrquics, ni comunistes. Son arribistes

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

Es necessari actuar

Els esdeveniments d'aquests dies acaben de refermar la necessitat que temps enrera senyalavem de que tots els elements liberals s'unissin per fer front als enemics de la llibertat. Els enemics de la República de tots indrets fan el front únic per abatre-la. Uns amb diners, altres amb propagandes demagògiques explotant la ignorància i la bona fe i el malestar de les classes treballadores. Els idealistes de bona fe de consciència honrada, també s'en ressenten de la demagògia d'alguns companys llurs que més que demagogs semblen interessats.

Cal doncs que tots els aimants de la llibertat s'agrupin, que s'afilin en qualsevol dels grups polítics liberals que tenim a Badalona. Que cada qual vagi on la consciència li digui que s'hi ha de trobar millor, però que s'agrupi, que aportí el seu esforç, petit o gran en l'obra meritoria i humaníssima de la reorganització del nostre país en sentit francament liberal i democràtic, allunyat de coses que tal vegada amb el temps puguin realitzar-se però que avui més que impossible són inconvenients per l'opressió i malestar en que ens enbolcallaria a gratient, sense cap fi pràctic, la nostra manca de preparació per a coses que de tant grans semblen irrealitzables. No és possible aixecar un gran edifici damunt de fonaments de sorra, amb garantia de seguretat. El més probable seria que s'escorreria i ens aixafés a tots. Cada cosa té el seu ritme. Les coses s'han de fer seguint el seu pas.

Agrupeu-vos tots, però sobretot, en escullir grup que no us guiï pas un esperit de capelleta que cauria en els mateixos vicis dels partits monàrquics governants de la pre-dictadura.

Després parlamentaran els grups. No obstant, avans serà necessari eliminar totalment tots aquells individus que no palesin una bona fe, tots aquells que milten per satisfer vanitats o desitjos inconfessables, que aquests no son liberals i ni que estiguessin cent anys volguent-ho ésser ho serien.

Npsaltres, per la nostra part, brindem el

Un decret important

La «Gaceta de Madrid» del dia 24 publica el decret complimentant el disposat per l'article 26 de la vigent Constitució dissolent les ordres religioses que hagin formulat el quart vot.

Molt s'havia discutit i dubtat de que mai sortís aquest decret, fins arribar a titllar de feble aquest govern. Nosaltres en quant a la dissolució trobem justificada aquesta mesura. No per esperit antireligiós (que no el tenim) ni tant sols com a liberals i democràtics sino com a ciutadans d'un poble lliure que no admet la intromissió d'un estat dintre d'un altre estat que no admet la medialització del seu poder per un altre d'extranger. Bé prou que hem foragitat el que teniem dintre de poder extranger per no acceptar-ne cap més. Entenem que és inadmissible que un ciutadà acati dos poders distints. O espanyols o «vaticans». Aquesta es la qüestió. No val a parlar d'espiritualitat que el patriotisme n'esta saturat.

Per creure-ho interessant, copiem del que diu «Luz», el periòdic madrileny de més respecte, referent aquest assumpte. Llegiu:

«La Orden más española?»

«He visto que en alguna parte se ha hablado, con este motivo, «de la Orden más española». Habría mucho que decir a este

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres. — Sant Llorenç, 58 i Passatge Mercat, 7. — Telèfon 365

nostre Centre que està adherit al Partit d'Esquerra Republicana quins principis bàsics dona sol·lucions que no poden ésser superades sense perill de caure en la demagogia.

propósito. Prescindiendo del acto definitivo de Carlos III, el emperador Carlos V, el gran campeón del catolicismo en Europa, era absolutamente desafecto a la Compañía de Jesús. I su hijo el archipiadoso monarca Felipe II, tuvo con la Compañía muy serias diferencias. Contra ella protestaron desde el primer momento el arzobispo de Valencia Santo Tomás de Villanueva y el gran teólogo Melchor Cano. El P. Mariana, asimismo, significó bien acusadamente su hostilidad, y la santa española por exelencia, la santa castellana, Santa Teresa de Jesús, tuvo con los jesuitas los más serios tropiezos de su larga vida de creacion religiosa. De estos resentimientos de Santa Teresa participaba San Juan de la Cruz... Y este mismo estado de ánimo de la espiritualidad religiosa más fina de España era el de la conciencia religiosa europea más selecta. La Compañía con sus doctrinas del poder cercano, la gracia suficiente, la opinión probable (el probabilismo), la dirección de la intención, la restricción mental, etc., había llegado a poner en circulación una moral, y sobre todo una moral política peligrosísima para los Estados».

La Compañía era ilegal

«La famosa pragmática sanción de Carlos III no fué un acto aislado, sino un acto gobierno, hecho necesario por la situación de política de Europa, como lo demuestra la simultaneidad de actos análogos, en Francia, Portugal y otros países. En la bula de extinción de la Compañía, de Clemente XIV, se enumera la serie de querellas de la Compañía, no ya con otras instituciones del catolicismo y con soberanos temporales, sino con los mismos Pontífices. Por cierto que la pragmática sanción de Carlos III no fué derogada nunca. La Compañía de Jesús, a la que el mismo Concordato último no se refiere para nada, vivía en España al margen de la ley. La República, pues, sin necesidad de la Constitución, ni del precepto ahora aplicado, hubiera podido disolver jurídicamente a la Compañía de Jesús, aplicando la legislación tradicional. El modo como se ha procedido evidencia el absoluto respeto a la ley de esta democracia republicana, tan

CINEMA ZORRILLA

Dies, 30 dissabte i diumenge, 31

ACTUALITATS SONORES

Mío serás

per J. Mac Donald (sonora)

Los puños de Tom Tyler

pel·lícula muda

Dibuixos sonors

Teatre Guimerà-Picard Cinema

Dissabte, 30 i diumenge, 31 gen.

Me voy a París

(comèdia sonora)

FATALIDAD

(sonora)

Juega en las alturas

dibuixos sonors

Revista Paramount Sonora

CINEMA NOU

Dies 30 i 31, dissabte i diumenge

Esclavas de la moda

parlada en espanyol per Carme Labarreití, Juli Peña, Blanca de Castejón i Ralph Navarro

La torre misteriosa

(sonora)

Dibuixos animats sonors

CINEMA VICTORIA

Dies 30 i 31 de Gener de 1932

La dama atrevida

en espanyol

¿Quién le diría!...

sincronitzada

Día de carreras

dibuixos sonors

Noticiari Fox sonor

Quina llàstima?

Fa pena de veure com el gran poble ibèric, que amb les seves riqueses naturals, amb els seus climes variats i l'excelsa situació geogràfica, podria ésser, no direm justament una mena de xauxa però si un país ric on no s'hi conegués la misèria, ens empenyem tots plegats en ensorrar-la. Volem ésser pobres tota la vida i ho conseqüenciem.

El poble espanyol es trobava malament i no sabia què tenia ni què volia. Es a dir, si que sabia què volia: volia pau i tranquil·litat, volia guanyar la vida dels seus i la seva, treballant el què li calgués. Volia que a casa seva hi entrés l'aire i el sol; desitjava fugir d'una atmòsfera que l'asfixiava; volia foragitar unes ombres que constantment el perseguïen amenaçant-lo amb les sinistres urpes de la misèria. Volia escoles. Volia llibertat. En un desitg inconscient. Vingué el nou règim i tothom respirà. Fins els refractaris als canvis. Fins els que es pensaven que la República era una mena de màquina trinxadora. El 15 d'abril fou un gran dia de festa. Tothom era al carrer i no es registraven més incidents que els normals. Potser menys. Era inconcebible una revolució sen-

calumniada por los sectores de opinión que todos conocemos».

Contra las ingerencias en lo político y social, no contra la religión

«Ahora, como entonces, no se ha ido contra lo que la Compañía, ni otras instituciones semejantes, pueden tener de espiritualidad religiosa, sino contra su influjo de tipo político y social, contrario a los fundamentos de lo que hoy son la esencia de las instituciones del país. No hay, pues, derecho a explotar el hecho en otro sentido ni a confundir la religión—que el Estado laico no roza—con la acción política en que tanto se había destacado la Compañía durante el viejo régimen, interviniendo en Empresas que no tienen nada que ver con su actividad religiosa ni católica, en la verdadera aceptación de las palabras».

Los bienes de la Compañía

«En cuanto a los bienes de la Compañía sabido es que muchos no estan a su nombre, no probablemente por temor a una medida como ésta, que hasta hace poco tiempo no podían esperársela, sino acaso por la especialísima situación legal a que antes aludí, que les obligaba a tomar precauciones extraordinarias. Habrá, seguramente, dos categorías en sus bienes. Una, cuya condición jurídica verdadera no será fácil comprobar. Otra, en que es notoria la posesión de la Compañía, aun cuando esté disimulada. Precisamente por lo delicado de la materia se ha instituido el Patronato en el decreto, constituido con personas de toda garantía y competencia que, dentro de los obligados términos jurídicos, proceda con la necesaria energía para alcanzar en su cometido la máxima eficacia.

se violències; un canvi de règim sense sang; i sorprengué.

Però era un desitg del poble i així fou. Quan els enemics de l'actual règim callaven i feien l'amic és que el nombre era reduït i es creïa mancat de raó. Es sabia impopular, es creïa culpable i acovardit i no gosava dir aquesta ànima és meua.

Ha calgut veure la generositat del poble, veure l'orfe de males intencions, per envaïentonar-se—creient-lo impotent—per abusar de la seva bonhomia i donar-li la batalla de la misèria. En lloc d'ajudar als nous governants a encausar el nou estat de coses, començaren els sabotatges amb la retirada de capitals i paralització d'indústries del que n'és conseqüència el gran nombre de gent parada, la gran quantitat d'obrers parats, planter dels extremismes que han servit de peanya als agitadors a sou i als extremistes de bona fé, ofuscats per uns ideals molt respectables però que avui no passen d'ésser una utopia més pel resultat que per una implantació. Sincerament creiem que un règim extremista seria dolent per a tothom, que només s'hi aniria a buscar un augment de malestar, misèria i potser d'esclavatge. El poble no està preparat i seria el seu propi butxí, si no quèia a les mans dels arrivistes. El model de canvis el tenim amb la República i perquè un nou canvi pugui donar-se amb igual èxit, s'han de preparar les masses. Tot el que es fes ara, seria ensorrar l'economia del país, augmentar encara més el mal estar, puix que no seria possible satisfer el poble que vol treballar i guanyar-se la vida, perquè el poble, avui, no sabria fer ús dels nous drets i cauria en mans d'una oligarquia qui sap si pitjor que la destruïda el 14 d'abril.

I què seria dels actuals sabotejadors si això passava? Ah, amics! Cal qui hi pensin. Cal que es donguin compte que aquests aldarulls que organitzen sols o en col·laboració són armes de dos talls i que no serien pas ells que s'en endurien la millor part. Però, que no temin. Que reflexionin i veuran que el passat no és possible que torni i que ara cal resignar-se i ajudar els actuals governants. I ajudar als obrers fent funcionar les màquines, obrint treballs, conreuant les terres; que Espanya, amb capacitat per quaranta milions d'habitants, els vint-i-tres milions que hi viuen no haurien de conèixer la pobresa. Aquesta és l'única manera de combatre la demagògia. I que tinguin la seguretat de què si a partir del 15 d'abril ho haguessin fet, avui el nostre país seria dels més florents del Continent.

Quina llàstima que no ho haguessin fet! Que es deixin de falsos egoïsmes i sectarismes, que no s'abriguin més amb la capa del màrtir del Gòlgota i respectin més les seves doctrines. Per egoïsme propi, pel bé del país, per humanitat, cal que ho facin.

ERNEST RIERA

(Retirat de la setmana passada).

SOTERRANI

per llogar en el carrer Republica Portuguesa, número 30. — Raó Coll i Pujol, 80.

Rèplica

Tenim de copiar una no sabem si insidia o ignorància del portantveu dels que sembla que manin:

«El pressupost extraordinari que al·ludeix «ACCIO» és una refosa de pressupostos extraordinaris aprovats per anteriors Ajuntaments i en els quals segons quines partides, com per exemple, les que fan referència als honoraris de l'arquitecte, són partides que no poden ésser anulades per prohibir-ho la llei. A més, anular partides, despatxar empleats ineptes i exigir responsabilitats, ens cal preguntar:

Perquè no feren tota aquesta feina, i si no la podien fer perquè no demostraven la seva protesta durant els quinze mesos que foren regidors?»

Primer de tot hem de dir que això el cronista ho diu perquè ho va sentir a dir a l'Alcalde en sessió pública el dia en que es va aprovar la refundició dels pressupostos extraordinaris. L'alcalde, també, en aquella ocasió va invocar la llei. Però ja sabem qui són els interpretadors de la llei en aquella casa. Amb la capa de la llei es pogueren fer els grans festins de Baltasar. Això vol dir que si en aquest pressupost hi ha unes partides que diuen «Honorarios del Sr. Fradera por el plano de ensanche y reforma» és qüestió d'anar mantenint *sine die* aquestes partides fins que a l'arquitecte li arribi l'ocasió de fer-les efectives abans no prescriguin. Són honoraris, no pas consignacions pre-establertes. I l'Alcalde diu que es pagaran o no es pagaran. Això vol dir que no es cap obligació reconeguda. Per tant, pot haver-hi acord sobre la seva destinació o ésser objecte de transferència. La llei, la llei té solucions per a aquestes coses...

Quant a la feina que feren els elements catalanistes republicans d'esquerra que formaren part de l'anterior Ajuntament, caldrà desfer d'una vegada l'equivoc que es pretén mantenir damunt d'ells. Advingueren regidors d'una manera automàtica i acceptaren amb l'única finalitat d'exigir responsabilitats. Es trobaren davant un mur de majors contribuents que els impossibilità molt la tasca. A desgrat d'això, i sense ésser fills de la revolució, tingueren a ratlla als empleats pupins — no pas com ara, que diuen que estan més bé que amb en Sabaté, — foragitaren l'aparellador manífesser del dictador, esbrossaren el camí per a l'obra depuradora i formularen un dictamen reconegut per l'opinió pública com el punt de partida per efectives les grans responsabilitats conretes en el període que va des del 13 de setembre de 1923 fins a la caiguda de Primo de Rivera.

Cal que també rectifiquin l'afirmació de que el permís de la casa Cros fou aprovat i desaparegué l'expedient quant els nostres companys Martí Cabot i Xifré eran al Consistori. Quan es disposa d'una bona font d'informació, aquestes inexactituds prenen el caire de la mala fé.

No tenim pas la intenció de sortir del lloc on eram i hem sortit avui primera vegada.

J. PORTA LOPEZ

TECNIC EN RADICOMUNICACIONES

Tota mena de treballs sense excepció relacionats amb la T. S. F. — Electrificación d'aparells — Construcció — Tots els treballs que es realitzen no admeten competència com a condició i preu

LLADO, 7

BADALONA

XAROPS I ORXATES

RIERA

BADALONA

Indignitats

Altra vegada l'urpa verinosa i cruent dels mal agraïts s'ha deixat sentir. Macià, l'ídol del poble, l'home que tot ell simbolitza Catalunya, ha rebut la sotragada indigna, la punxada traïdora dels que no descuiden ocasió ni moment per a clavar el punyal de la calúmnia i del despit.

Macià que, amb motiu de la boja intenció dels comunistes s'ha adreçat al poble i ha dit el què és substància dels seus sentiments d'amor i bondat per els humils, ha merescut la rèplica difamant d'aquests agraviats, d'aquests redemptors a estones que sembla talment que no tenen altra missió que la de recercar el moment oportú per a tergiversar intencions nobles i fer de manera que la purèsa d'una gesta apareixi als ulls de l'opinió com una rellescada, com a una imprudència.

Macià ha dit el que diu sempre: "els egoïsmes desenfrenats dels poderosos motiven el descontent dels bons obrers i això és aprofitat per l'extremisme irreflexiu per a donar increment al mal estar general del poble".

I això que ho diu Macià, el president de Catalunya, és motiu per a què aquests que s'arrastren en el terreny de la ficció i dels convencionalismes, invoquin el tòpic de la imprudència, de la manca de seny i facin, amb doble sentit, blanc de llurs atacs al venerable president de la Generalitat.

Ens diuen que el president de Catalunya ho ha d'ésser per un igual de tots els catalans i això, que ja ho sabem i n'hem donat sobrada fe, els serveix per a bescantar-li tots els moviments i fer dels seus actes una crítica constant i molestosa per a donar satisfacció a uns instints d'egoïsmes partidista. Macià, per ells, hauria de congregat tots els seus sentiments ideològics i supeditar-los a un mutisme de sant, mecanitzant llurs paraules i gestes en un compàs metòdic i controlitzat.

I bé, Macià no accepta ara com ara la comoditat del paper de figura decorativa. Ell va incorporar-se en còs i ànima a una activitat fervorosa per a la conquesta de les llibertats de Catalunya, per el poble va sofrir les privacions i els sofriments de l'exili i el poble va correspondre amb impuls formidable, donant el triomf aplastant a l'Esquerra Republicana de Catalunya com a símbol de Justícia de les llibertats de Catalunya. Es president del poble per voluntat suprema del mateix, i aquest poble que encara no ha assolit les aventatjes de regirse lliurament els seus destins, vol que Macià sigui amb ell a tot arreu per a que la paraula paternal de l'home que encarna els sentiments de justícia i de germanor encoratgi els cors dels catalans fins a la conquesta definitiva de les llibertats de Catalunya escrites i ordenades en el seu Estatut.

Recomanem a aquests senyors enfadats i tocats de la malura verinosa del despit que no perdin el temps seguint els passos i observant tots els moviments del il·lustre President de Catalunya per estampar calúmnies insidioses. Macià s'interessa per les consternacions perturbadores que posan en perill la

Sessió de l'Ajuntament

Dimarts, dia 26, es celebrà de primera convocatòria sota la presidència de l'Alcalde senyor Casas, amb assistència dels regidors senyors Brell, Rogado, Serra, Coll, Costa, Cunillé, Aznar, Iglesias, Adell, Arbós, Buxaderes, Guillén, Niubó, Majó, Rodés, Barriga, Campmany, Camins, Mora, Xicart, Borràs i Puig Salsas.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Despatx oficial.—Passa a la Comissió un ofici de l'Alcaldia de Jaca demanant una subvenció per erigir un monument a Galán i García Hernández.

L'alcaldia explica que la Càmera de la Propietat ha informat protestant dels nous pressupostos davant del Tribunal Contencios Administratiu.

L'Interventor comunica que el cost del terreny de l'escorxador vell ha d'anar a càrrec del pressupost de refundició.

Distribució de fondos ptes. 345.217'80. Pagament de la Stat. d'Aigues de Barcelona per utilització de sol i subsol de la via pública 1.599'50 ptes. La Propagadora del Gas, pel mateix concepte, pessetes 5.629'43.

Ofici de l'Interventor demanant es delegui al Dipositari per efectuar uns pagaments a la Hisenda.

Ofici del Cap de bombers acompanyant nota dels bombers lesionats en l'incendi de la casa Badinas, que puja a 299 ptes.

Nòmina de la brigada Arbitris, pessetes 6.228'80.

Nòmina brigada eventual ptes. 5.964'00.

Despatx ordinari.—Queda damunt la taula una instància de part sobre l'estat ruïnós de les cases núm. 233 del carrer de Guifré i núm. 84 del carrer de la Conquesta.

Comissió de Governació.—S'acorda l'enderrocament de les cases núms. 2 i 4 del carrer de Sant Joaquim, propietat del Municipi. A proposta del Sr. Brell s'acorda encarregar a l'Arquitecte la confecció dels plànols i pressupostos per a la construcció d'uns mingitoris en aquest lloc.

S'acorda contribuir amb cent pessetes a la subscripció oberta per l'Ajuntament de Las Cabezas de San Juan per tal d'aixecar un monument a la memòria de D. Rafael del Riego.

Comissió de Finances.—Es donarà de baixa del Padró la casa núm. 86 del carrer de Weyler si la vorera està en les condicions requerides.

Després d'algunes preguntes del Sr. Aznar sobre el preu d'adoquins, una factura de l'esquilador del burro i d'uns cigars, i el senyor Adell d'una factura d'una d'autos, que

vida normal del poble i sap de sobres d'on venen i qui les produeix. Nosaltres ho sabem i ens consta que quan parla no ha d'improvisar la prosa truculent com certs polítics d'ofici; ell en té prou en consultar el seu pensament i el seu cor que sempre i en tots moments està al costat de la justícia i dels humils.

SIXTO

són contestades satisfactòriament pels senyors Brell i Alcalde, s'aprova el dictamen de comptes i factures.

Comissió d'arbitris.—Es desestima una instància de Josepa de Sant Nicolàs i s'en aproven varis d'altres.

Es concedeix a Francesca Xicart, vídua de Francesc Guix, vigilant d'arbitris que fou, dues mensualitats de darrer sou com a "pagues de toca".

Comissió de Foment.—Queda damunt la taula una moció proposant l'aprovació d'un reglament per l'Escola de música.

Es desestima una instància del ciutadà Joan Llansó Prats demanant una plaça de jardiner municipal. El Sr. Barriga, però, ha dit que seria molt convenient el nomenament d'un jardiner puix ara els arbres i jardins estan cuidats per gent inexperta en perjudici de l'ornat públic i dels mateixos arbres. El Sr. Colls li dona la raó però, diu, en confeccionar els pressupostos no hi atinaren en fer cap consignació, qual cosa ja ve d'anteriors ajuntaments. L'Alcalde diu que s'havien posat d'acord amb el capataç de la brigada perquè escullís els obrers més aptes.

Comissió d'obres particulars.—Dictamen sobre la taula proposant la concessió d'un permís a D. Manó Tatiol. S'aprova. S'en concedeixen diversos per efectuar obres i modificacions.

Obres públiques.—Queda damunt la taula un dictamen i s'en aproven dos d'altres.

S'aprova la destitució de l'agent executiu, senyor Benedí.

Després d'un llarg debat, es posa a votació un dictamen del senyor Rogado, considerant falta greu l'actuació de l'oficial de secretaria senyor Sugranyes, però que tenint en compte que dit funcionari actualment compleix com és degut, proposa se l'imposi el càstig de suspensió d'empleu i sou per dos mesos. S'obtenen 17 vots a favor i 6 en contra (cal remarcar que el senyor Campmany votà a favor del dictamen). No reunint les tres quartes parts dels vots, el dit funcionari haurà d'ésser castigat com a falta lleu, que essent potestatiu de l'Alcaldia, recabava aquesta un vot de confiança. Com a falta lleu li poden tocar fins a quinze dies.

Els senyors Rodés i March permuten els càrrecs.

Els senyors Aznar i Arbós fan diverses denúncies, entre elles la d'un agricultor que fent el pagès—diu—demanà permís per a conrear els terrenys que havien estat destinats a cementiri en el Barri de Pomar i malgrat ésser-li denegat, ell ha seguit treballant en ells, i que l'urbanitzador del Barri de la Salut, en resposta a l'Ajuntament perquè posi els indrets en condicions de trànsit i salubritat, ha tallat els arbres, s'ha emportat els troncs i ha deixat la llenya.

S'entaula una discussió entre els senyors Barriga i Arbós, que acaba amb humorades espurnejades d'enfado. El senyor Barriga havia vist papellones amb motiu de les manifestacions del senyor Arbós, quan es discutia l'assumpte Sugranyes.

Després d'altres assumptes de relativa importància, s'aixeca la sessió.

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors per a bany i demés articles i accessoris

La Propagadora del Gas

Av. Martí Pujol, cantonada Ignasi Iglesias
Telèfon 226

Fàbrica: Indústria, 82 — — — Telèfon 92

GORRES - SASTRERIA - CALÇAT - GÈNERES
DE PUNT - CAMISERIA

CASA GUARDIA

PASSATGE MERCAT, 12 i 14

Ironies i Cia

Es difícil posar-se espontaniament d'acord. Ens trobem en discrepància amb un senyor que trobà la factura de l'esquilador tant crescuda que hi feu suposar portava incluts treballs de manicura i permanent. En canvi, nosaltres ho trobem baratíssim. Potser no ho va esquilat tot. Amb tant de pèl que hi ha!

* * *

Mosca! Un pagès que tot fent el pagès que arriba de l'hort, anava cavant l'hort. Quin pagès més viu! Ha fet el pagès però. Hagués distribuït millor algunes cols. Ara no li haurien de dir a un pagès doneu-li cols!

* * *

Gràcies a les papellones que veia en Barriga, varem descobrir que l'Arbós era un admirador d'en Douglas Fairbanks. Amb allò del traje negre, barret de copa, guants blancs i els padrins, ja ens el veiem amb l'espasa a la mà fent saltirons davant d'en Barriga, encastat contra un arbre.

* * *

Estem intrigats. Quan es discutia l'expedient Sugranyes, tant el jutge instructor com el ciutadà Arbós van parlar de coses series que sabien i no constaven a l'expedient. Quines coses serien? Després diran que els agrupaments de còmics desapareixen!

Si voleu vestir elegant aneu a can Violán

Prat de la Riba, 99 i 101

ACADEMIA COTS

Carme, 52, bis

Badalona

Ensenyança pràctica comercial — Idiomes

Agent general d'Assegurances JAUME CUIXART

Progrés, 96

Noticiari

SUSCRIPCIÓ DESTINADA A ARBITRAR RECURSOS PER A DONAR FEINA ALS OBRERS EN ATUR FORÇOS.

Suma anterior	15.050 ⁽¹⁾
J. Casanellas	100
P. Pascó Vidiella	50
J. Torras, suc. de C. Torras	300
Mutua de Comerciants	100
Otto Stierle	25
Francesc Prat Bosch	200
Emili Alsina	50
Esteve Sabater	25
Societat Anònima Cros	1.000
Bosch i Cis	1.000
Vicens Perramon	25
Joan Monguió	100
Salvador Garriga Lladó	25
Santiago Puertolas	100
Francesc Soler Escalas	100
Farré i Foncuberta	50
Jaume Bachs	25
Antoni Lligoña Mora	50
Josep Forn Grangé	15
Dolors Bertran	25
Andreu Le Boeuf	250
Antoni Lluçà Oriol	25
Paulí Privat	50
Climent Costa Castellà	50
Jaume Martí	20
Autran i Carabasa (setmanal)	50
Operaris id.	8
Francesc de P. Viader	100
Joan Cañellas	25
Unió Vidriera d'Espanya	1.000
A Patronal d'Arts Gràfiques	50
Fèlix Gallent Lluch	300
Industrial Montal-Fita, S. A.	1.000
P. B. V.	25
Agustí Clariana Coll	50
Ramón Borràs Ferré	250
id. id. id. (setmanal)	50
Ptes.	21.718

⁽¹⁾ La suma anterior ha estat reduïda en 50 pessetes per duplicat de «Derribos Bala-guer» i «Emilia Gomez Sala» que son una mateixa firma.

(Segueix oberta la subscripció. Les subscripcions poden fer-se, indistintament, a l'Alcaldia o al Banc de Badalona. Les entregues s'han de fer al Banc de Badalona. Per lo que respecta a les aportacions periòdiques —setmanals o mesals— deuen fer-se a les respectives entitats de què es formi part).

ATUR FORÇOS.—Nota de les despeses produïdes durant la setmana del 18 al 23 de Gener:

114 jornals de carro, a 18 ptes. . . . 2.052
234 obrers, a 48 ptes. setmanals. . . 11.236
11 obrers, que han treballat jornals solts 360

Total 13.648

Badalona 26 de Gener de 1932

CENTRE REPUBLICA CATALA.—Tots els ciutadans i ciutadanes que vulguin inscriure's en el Cens del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, poden passar per aquest Centre tots els dies feiners de 9 a 11 del vespre i els dies festius a la tarda.

Ciutadans: Inscriviu-vos i inscriviu també les vostres mullers, germanes, etc. S'admeten inscripcions per correu.

CONGRES DEL PARTIT.—Està anunciat pels dies 13 i 14 de febrer (dissabte i diumenge), en el Palau de Projeccions dels jardins de Montjuich.

JOVENTUT.—L'esmentat periòdic organitza un gran ball de disfresses pel dia 3 de febrer al cine Nou, amb sorteig de varis premis. Agraïm la invitació.

DISFRESSES.—També hem estat galantment invitats per assistir als seus balls de Carnestoltes, per la Joventut del nostre Centre, Casino Apolo, Centre Catalanista i Centre Badaloní. A tots, els remerciem.

PALESTRA.—La delegació de Badalona recorda a tots els matriculats al curs de gramàtica catalana que organitzà aquesta Delegació, que les classes continuen donant-se com de costum els dimarts i dijous feiners de 9 a 10 del vespre.

CARTA OBERTA.—N'hem rebut una de la Unió Socialista de Catalunya, Secció de Badalona, dirigida al Director de «La Colmena Obrera» que no publiquem per manca d'espai.

DETENCIÓ.—Ha estat detingut Isidre Solé Oliveras, sens domicili, en el moment en què tenia posada la mà en el calaix del mostrador de la Tenda de Queviures del carrer de Guixeras, núm. 58. Aquest subjecte ja havia estat detingut pel mateix fet, el qual ha quedat a disposició del Jutjat.

—També ha estat detingut per ordre del Jutge, Josep López Romero, de Sta. Coloma de Gramanet, per haver promogut un gran avalot en el cafè «La Mina».

MAGATZEMS LA MODA

Prat de la Riba, 39, 41 i 43

Gran rebaixa de Preus

per fi de temporada

Panys abric 140 cms. Abans 22 ptes. metre. Ara 15. Els de 18 a 13. De 13 a 10 i de 8 a 5 ptes. Sueters senyora, els de 26 a 15 i els de 15 a 5. Bruses senyora, abans 20 ptes. Ara 12. Gran assortit en retalls de tota mena. Aprofitin la ganga. Rebaixes veritables.

Tallers FORBÓ

Especialitat en maquinària i motllos per la

: : : fabricació de galetes : : :

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

PRIM

TELEFON 282

Ferreteria

“La Badalonesa”

Bateria de cuina i eines per l'indústria

Prat de la Riba, 44 — Telèfon 39

FABRICA DE BEGUDES GASOSOS
SIFONS I «SINALCO»

La Badalonesa

Dipòsit de cerveses de tota mena.—Especialitat en «Estrella dorada» i Cervesa de Març. = Manufactura de bosses de paper. Tenda de papers de tota mena.

GERONI TARRATS

Roger de Flor, 14, 16 i 18 — BADALONA — Telèfon 121